



Antonius die Antonius ontmoet
ziet dat het kind het zwijn
begroet/ en het beest tot
buigen dwingt/ Daar trekt
de ploeg een kromme voor

En waadt de mensch het water door
van 's waerelds troebele golven

Een enkele keer verstilt de tocht
te midden van Arcadisch groen
bebrijd van het benauwend' doen
Waar tusschen geurende kamille
de aarde rust geeft aan het hart
en het tollend brein bedaart

Coulisse na coulisse schuift
langs het blikveld en verrast
door een schilderachtig huis
Dan weer een zichtlijn, weer een laan
afgezoomd door een sierlijk hek
met initialen in krullen

Verwijzend naar een oud verhaal
van rood en oker in een schild
met drie gekeperde banen
Drie punten werden uitgelicht
verankerd op een kaart met zicht
op een stenige golf en route

A.Th.